

Arrest

nr. 105 057 van 14 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 13 februari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 januari 2013 tot weigering van verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 februari 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. GYSEMBERG, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 maart 2008 dient verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 21 januari 2010 wordt verzoekende partij gemachtigd tot een verblijf van één jaar. Op 12 januari 2011 werd het tijdelijk verblijf verlengd met 12 maanden. Op 26 januari 2012 wordt het verblijf nogmaals verlengd met 12 maanden.

1.3. Op 18 december 2012 dient verzoekende partij een aanvraag in tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf.

1.4. Op 14 januari 2013 wordt de aanvraag tot verlenging geweigerd. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 18.12.2012 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, tot verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkene een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten heeft ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 07.03.2008. Dat dit verzoek door onze diensten op 21.01.2010 gegrond werd verklaard waarna betrokkene in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden:

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m.n.:

Er werden medische elementen aangehaald voor G.A.I.S. {...} (R.R.: {...}) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 08.01.2013 in gesloten omslag).

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Over de rechtspleging

2.1. In fine van het verzoekschrift vraagt de verzoekende partij: *“Te zeggen dat het verblijf van mr. G. {...} mag verlengd worden zolang de behandeling van mr. G. {...} in het Gasthuisbergziekenhuis noodzakelijk is. Minstens een geneesheer-specialist te willen benoemen die mr. G. {...} onderzoekt en uitsluitsel geeft of mr. G. {...} zich in de voorwaarden van art. 9ter bevindt om in het land te mogen blijven.”*

2.2. Artikel 39/2, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overschrijding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.”* De Raad kan aldus niet ingaan op de vraag van verzoekende partij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekende partij aan dat de weigeringsbeslissing is gesteund op overschrijding of afwending van macht en minstens steunt op een gebrekkige motivering.

Verzoekende partij betoogt het volgende:

“Overwegende dat verzoeker inroept dat de bestreden weigeringsbeslissing gesteund is op overschrijding of afwending van macht, minstens op een gebrekkige motivering.

Overwegende dat de weigeringsbeslissing tot verder verlenging van het verblijf van mr. G.A.I.S. {...}, zich steunt op het verslag van dr.V.D {...}, arts-adviseur van de Fod.Binnenl.Z.- Dvz. , en het niet langer zou blijken dat :

mr. G.A.I.S. {...} lijdt aan een ziekte die een reeël risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkenen

dat mr. G. lijdt aan een ziekte die een reeël risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst;

Overwegende dat mr. G.A.I.S. {...} van bij zijn aankomst in België in behandeling is op het Gasthuisbergziekenhuis van de KU-Leuven, voor een ernstig en zeldzaam huidletsel (grote abscessen op de buik en borst - zie foto's - st.J). Dat hij hiervoor meermaals in Leuven geopereerd werd. Dat hij gedurende zijn verblijf in België regelmatig op controlebezoek moest komen bij de professor-specialisten-geneesheren van de KU-Leuven. En nog moet komen, zie de recente uitnodigingen voor regelmatige controlebezoeken dd.30/1/2013 (st.4), 7/3/2013 (st.5) en 22/5/2013 (st. 6)

Dat de bevindingen van de arts-adviseur V.D {...} werden voorgelegd aan de geneesheren- specialisten van KU-Leuven en worden door hen tegengesproken (zie in het bijzonder blz.2 en 3 van het verslag dd.30/1/2013 van prof.dr.E V.W. (st.7), dat luidt:

1- De botryomycose is effectief tot 9/2011 behandeld, voorlopig zonder tekens van recidief. Deze pathologie is echter zeer langzaam progressief evolueerde bij hem over jaren en was blijkbaar in Egypte niet behandelbaar gezien de cachectische toestand waarin hij in België belandde. Het is te vroeg om uit te sluiten dat er in de volgende maanden - jaren een recidief zal optreden.

2- Wat betreft de uitgesproken polycythemie met Hb rond de 20 g/dl en een hematocriet van > 55%, die op de afdeling Hematologie wordt opgevolgd, is geen finale diagnose bekomen. Het feit dat JAK-2 negatief is, sluit niet uit dat het alsnog om een polycythemia vera gaat, een pathologie die potentieel fataal is indien ze niet correct wordt behandeld. Om deze reden is ook actieve opvolging voorzien op hematologie.

In Egypte zal geen adequate follow-up kunnen worden voorzien en geen correcte behandeling worden ingesteld wanneer de onderliggende pathologie toch duidelijk wordt.”

3- “Mr. Girgis kent nog opstoten van koorts van 38,5 à 39°

Dat hieruit blijkt dat, niettegenstaande de overwegingen van arts-adviseur dr. V.D {...} , het voor mr. G.A.I.S. {...} levensnoodzakelijk is om hier verder verzorgd en opgevolgd te worden.

Ivm. de vordering tot schorsing:

Overwegende dat mr. G.A.I.S. {...} in behandeling is voor de verzorging en opvolging van zijn ziekte op het Gasthuisbergziekenhuis van de KU-Leuven. Hij dient zich o.a. nog aan te bieden in het Gasthuisbergziekenhuis KU-Leuven op 7/3 en 22/5 as. en latere oproepingen voor controle zijn in het vooruitzicht gesteld. Dat de onderbreking van zijn behandeling volgens de geneesheren-specialisten “potentieel fataal is indien zijn ziekte niet correct wordt behandeld” (sic prof. dr. E.V.W.).

OM DEZE REDENEN BEHAGE HET DE RAAD

De weigeringsbeslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, om het verblijf van mr. G.A.I.S. {...} nog te verlengen op grond van art.9ter Vreemdelingenwet, te willen vernietigen.

De vordering tot schorsing te willen gegrond verklaren

Ondergeschikt

Te zeggen dat het verblijf van mr. G.A.I.S. {...} mag verlengd worden zolang de behandeling van mr. G.A.I.S. {...} in het Gasthuisbergziekenhuis noodzakelijk is.

Minstens een geneesheer-specialist te willen benoemen die mr. G.A.I.S. {...} onderzoekt en uitsluitsel geeft of mr. G.A.I.S. {...} zich in de voorwaarden van art.9ter bevindt om in het land te mogen blijven.”

3.2. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.3. Op 18 december 2012 heeft verzoekende partij een aanvraag ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In het kader van haar medisch dossier bracht verzoekende partij attesten aan van 4 november 2009, 25 augustus 2010, 22 september 2010, 27 april 2011, 14 september 2011, 16 mei 2012 en 21 november 2012 van de Dienst Algemene Interne Geneeskunde van de K.U. Leuven van dr. S., dr. C., dr. M., dr. R., dr. W., dr. T., dr. B., medische attesten van 30 augustus 2012 en 9 februari 2012 van prof. dr. V. en een medisch attest van 25 augustus 2011 van dr. T.

Op basis hiervan heeft de arts-adviseur op 8 januari 2013 het volgende advies verleend:

"Graag beantwoord ik uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van de verlenging van de machtiging tot verblijf.

Verwijzend naar het medisch advies dd. 04/01/2010 van Dr. V.D {...}.

Verwijzend naar de medische attesten dd. 04/11/2009, 25/08/2010, 22/09/2010, 27/04/2011, 14/09/2011, 16/05/2012, 21/11/2012 van de Dienst Algemene Interne Geneeskunde, Dr. S. {...}, Dr. C. {...}, Dr. M. {...}, Dr. R. {...}, Dr. W. {...}, Dr. T. {...}, Dr. B. {...}, blijkt dat betrokkene lijdt aan een gekende en genezen botryomycosis waarvoor er uitgebreide heelkunde plaats vond in de voorgeschiedenis en behandeling met antibiotica werd volgehouden tot september 2011 (totaal 28 maanden behandeling met antibiotica). Betrokkene is dd. 05/2012 genezen, klachtenvrij en koortsvrij. Er is enkel wat pijn thv een litteken van de eerdere heelkunde. Er is ook sprake van een gastro-enterologische problematiek met lossere stoelgang en frequentere stoelgangsnood. Men denkt aan een irritable bowel syndroom of een factor soiling. Een volledige gastro- enterologische screening was negatief. Er is ook sprake van een polycythemie met beperkte leucopenie. Een uitgebreide investigatie op hematologie toonde geruststellende bevindingen. Betrokkene is klachtenvrij en heeft stabiele bloedwaarden. Er is ook sprake van een stabiele chronische nierinsufficiëntie met licht verhoogde nierbloedwaarden. Nefrotoxische medicatie dient vermeden te worden zoals NSAID. Sinds 05/2011 werkt betrokkene hard in zijn restaurant. Het klinisch onderzoek van betrokkene is volledig normaal.

*Verwijzend naar de medische attesten dd. 30/08/2012 en 09/02/2012 van Prof. Dr. V. {...}, hematologie, UZ Leuven, blijkt dat betrokkene lijdt aan polycythemia. Betrokkene voelt zich goed. Zijn lichaamsge-
wicht is stabiel, er is geen nachtzweeten, geen toegenomen vermoeidheid, geen veranderde visus noch gehoor. Het klinisch onderzoek is volledig normaal. Het beenmerg toonde een normale cellulariteit. Een longfunctie onderzoek was ook normaal alsook een hemoglobinatetest. Vermoedelijk gaat het om een niet- evolutieve reactieve polycythemie.*

Verwijzend naar het medisch attest dd. 25/08/2011 van Dr. T. {...}, vaatheelkunde, blijkt dat betrokkene gekend is met een chronische veneuze insufficiëntie links welke 12 jaar geleden ontstond na een verkeersongeval. Er zijn goede arteriële pulsaties en fors oedeem van het been links. Een conservatieve behandeling werd aangeraden met het dragen van een steunkous links. Een negatieve factor is dat betrokkene voor zijn beroep in de horeca veel moet recht staan.

Analyse van dit medisch dossier leert mij dat betrokkene in maart 2009 heelkundig werd behandeld voor een zeldzame kwaadaardige aandoening nl. een botryomycoma. Betrokkene nam gedurende 28 maanden antibiotica en dit tot en met september 2011. Deze behandeling was belastend voor de nieren en voor de lever. Dd. 05/2012 attesteert de behandelende specialist van het UZ te Leuven dat betrokkene klachtenvrij en GENEZEN is van het botryomycoma. Deze aandoening is dus overwonnen.

Betrokkene lijdt ook aan een veneuze insufficiëntie van het linker been met zwelling van het been. De bloeddorstrooming is prima met goede pulsaties in het been. Als behandeling stellen de specialisten van het UZ Leuven voor dat betrokkene een steunkous zou dragen. Het gaat NIET om een ernstige of levensbedreigende aandoening.

Betrokkene heeft ook last van frequente stoelgangsdrang en losse stoelgang. Na uitgebreide investigatie werd geconcludeerd dat het niet gaat om een ernstige aandoening maar allicht om een Irritabile Bowel Syndroom of een spastisch colon. Er zou ook een factor soiling in het spel zijn, een vorm van faecale incontinentie.

Betrokkene had wat gestoorde nierbloedwaarden (creatinine) waarschijnlijk veroorzaakt door het jarenlange gebruik van antibiotica en het gebruik van NSAID (=niet steroidale anti inflammatoire drugs genre Voltaren = pijnstillers). Betrokkene heeft hier geen last van.

Na de behandeling voor het botryomycoma werd een polycythemie vastgesteld, dit is een verhoging van het aantal rode bloedcellen in het bloed, dus een soort indikken van het bloed. Er was ook wat neutropenie, een te laag aantal witte bloedcellen. Op de dienst hematologie werd alles uitgezocht, werd er een beenmergpunctie verricht en werd de oorzaak van deze polycythemie niet gevonden. Betrokkene heeft hier geen last van. Vermoedelijk gaat het om een niet-evolutieve reactieve polycythemie.

Betrokkene werkt voltijds in een restaurant en is klachtenvrij.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt niet dat het botryomycoma dat lege artis werd behandeld tussen 2009 en 2011 en waarvan betrokkene volledig GENEZEN is nu nog een directe bedreiging betekent voor het

leven van betrokkene. Betrokkene werkt terug voltijds en hij is klachtenvrij. Aangezien de aandoening genezen is, is er ook geen verblijfsmachtiging meer nodig. De polycythemie, dus de verhoging van het aantal rode bloedcellen werd volledig geïnvestigeerd en behoeft geen behandeling. De gastro-intestinale klachten en de veneuze insufficiëntie van het linkerbeen zijn mineure aandoeningen. Betrokkene werd op geen enkel moment nog gehospitaliseerd. Geen enkel vitaal orgaan is in een dergelijke toestand dat het leven onmiddellijk in gevaar is. Er is geen nood aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van betrokkene te verzekeren. Er is geen sprake van een vergevorderd stadium van de ziekte noch van een kritieke gezondheidstoestand.

Hieruit blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan aandoeningen die een directe bedreiging inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit. De beschreven aandoeningen vereisen geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn. Met betrekking tot het aspect van de mensonterende en vernederende behandeling wanneer er in het land van herkomst geen adequate behandeling is, volstaat bovendien het vaststellen van het kennelijk en manifest ontbreken van een ernstig actueel gevaar voor de gezondheid om betrokkene in casu van het toepassingsgebied van art. 9ter Vreemdelingenwet en art. 3 EVRM uit te sluiten.

Ik stel bijgevolg vast dat het in casu niet gaat om een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Uit het advies van 8 januari 2013 blijkt dat de arts-adviseur een omstandige evaluatie heeft gemaakt van de medische aandoeningen van verzoekende partij en is gekomen tot volgende conclusie:

“Uit het medisch dossier blijkt niet dat het botryomycoma dat lege artis werd behandeld tussen 2009 en 2011 en waarvan betrokkene volledig GENEZEN is nu nog een directe bedreiging betekent voor het leven van betrokkene. Betrokkene werkt terug voltijds en hij is klachtenvrij. Aangezien de aandoening genezen is, is er ook geen verblijfsmachtiging meer nodig. De polycythemie, dus de verhoging van het aantal rode bloedcellen werd volledig geïnvestigeerd en behoeft geen behandeling. De gastro-intestinale klachten en de veneuze insufficiëntie van het linkerbeen zijn mineure aandoeningen. Betrokkene werd op geen enkel moment nog gehospitaliseerd. Geen enkel vitaal orgaan is in een dergelijke toestand dat het leven onmiddellijk in gevaar is. Er is geen nood aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van betrokkene te verzekeren. Er is geen sprake van een vergevorderd stadium van de ziekte noch van een kritieke gezondheidstoestand.

Hieruit blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan aandoeningen die een directe bedreiging inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit. De beschreven aandoeningen vereisen geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn. Met betrekking tot het aspect van de mensonterende en vernederende behandeling wanneer er in het land van herkomst geen adequate behandeling is, volstaat bovendien het vaststellen van het kennelijk en manifest ontbreken van een ernstig actueel gevaar voor de gezondheid om betrokkene in casu van het toepassingsgebied van art. 9ter Vreemdelingenwet en art. 3 EVRM uit te sluiten.

Ik stel bijgevolg vast dat het in casu niet gaat om een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Uit voorgaande blijkt dat de arts-adviseur tot de bevinding komt dat verzoekende partij genezen is voor wat betreft één aandoening, dat zij geen behandeling behoeft voor wat betreft een andere aandoening en dat de overige aandoeningen mineure aandoeningen betreffen. Het lijkt de Raad dan ook niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij, op basis van dit omstandig advies heeft besloten dat verzoekende partij niet langer lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Het loutere gegeven dat de verzoekende partij het niet eens is met deze bevindingen en erop wijst dat zij op 30 augustus 2012 nog een afspraak had in het ziekenhuis, kan geen afbreuk doen aan deze motivering. Zoals blijkt uit het advies van de arts-adviseur, heeft deze zich bij de beoordeling van de medische toestand van verzoekende partij gebaseerd op het geheel van de hem voorgelegde medische documenten, en dus ook de raadpleging van verzoekende partij op 30 augustus 2012, en op basis daarvan is deze tot hoger geciteerde conclusie gekomen. Verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de bevindingen van de arts-adviseur kennelijk onredelijk zijn.

2.4. Verzoekende partij stelt voorts dat de bevindingen van de arts-adviseur tegengesproken worden door de bevindingen van prof. dr. E.V.W. van 30 januari 2013. Zij verwijst hierbij tevens naar de geplande controlebezoeken van 30 januari 2013, 7 maart 2013 en 22 mei 2013.

2.5. De Raad wijst er evenwel op dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De verwerende partij kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing geen kennis hebben van de stukken die dateren van na de bestreden beslissing en die verzoekende partij nu voorlegt. Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in redelijkheid is kunnen komen tot de gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Voormelde stukken kunnen aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure.

Verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze de bestreden beslissing heeft genomen.

2.5. Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die verzoekende partij naar voor brengt, tonen niet aan dat er sprake zou zijn van machtsoverschrijding. De verwerende partij heeft haar bevoegdheid, zoals omschreven in de Vreemdelingenwet, niet overschreden.

Er kan slechts sprake zijn van machtsafwending wanneer een bestuursoverheid de bevoegdheid die haar door de wet is verleend met het oog op het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang gebruikt om een ander doel na te streven en wanneer dit ongeoorloofde oogmerk het enige doel is van de betrokken bestuurshandeling (RvS 12 februari 2003, nr. 115.739). De beschouwingen die de verzoekende partij naar voor brengt, tonen niet aan dat er sprake zou zijn van machtsafwending.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER